

برخی اخبار منتخب اقتصادی از جهان در هفته چهارم مهر ۱۳۹۸

- طبق گزارش اکتبر ۲۰۱۹ صندوق بین‌المللی پول، **رشد اقتصادی جهان** در سال ۲۰۱۹ نیز به روند نزولی خود ادامه داده و با کاهش ۰٫۶ درصدی نسبت به سال قبل، به ۳ درصد خواهد رسید. این رقم، پس از بحران مالی جهانی، پایین‌ترین نرخ رشد اقتصادی جهان است و پیش‌بینی می‌شود اقتصاد جهان در سال ۲۰۲۰ به طور متوسط حدود ۳٫۴ درصد رشد کند. همچنین پیش‌بینی می‌شود رشد اقتصادی کشورهای پیشرفته در سال ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ به ۱٫۷ درصد کاهش یابد و اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه نیز در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ به ترتیب رشد ۳٫۹ درصدی و ۴٫۶ درصدی را تجربه کنند. مهم‌ترین دلایل کاهش شدید رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۱۹ عبارتند از: افزایش موانع تجاری، افزایش عدم اطمینان‌های تجاری و ژئوپلیتیک، مسائل اقتصاد کلان در تعدادی از کشورهای نوظهور، عوامل ساختاری از جمله رشد پایین بهره‌وری و پیری جمعیت در کشورهای پیشرفته. یکی از نکات قابل توجه در وضعیت اقتصادی جهان در سال ۲۰۱۹، رکود گسترده و شدید تولید صنعتی (ساخت) و تجارت جهانی است. نرخ‌های بالای تعرفه و عدم اطمینان‌های تجاری، سرمایه‌گذاری و تقاضا برای کالاهای سرمایه‌ای را تحت تاثیر قرار داده است.
- **مدیر حوزه آسیا صندوق بین‌المللی پول** اعلام کرد که **میانگین رشد اقتصادی منطقه آسیا** در سال ۲۰۱۹ معادل ۵ درصد و برای سال ۲۰۲۰ برابر با ۵٫۱ درصد خواهد بود. به موازات کاهش رشد اقتصادی جهان، انتظار می‌رود که رشد اقتصادی در این منطقه به کمترین نرخ رشد از زمان بروز بحران مالی در جهان برسد که علت اصلی آن عدم قطعیت‌هاست. با توجه به باز بودن اقتصاد آسیا و میزان وابستگی این منطقه به تجارت، سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های صنعتی، تاثیرپذیری آن از تحولات جهانی، تعجب آور نخواهد بود. رشد اقتصادی کشور چین در سال ۲۰۱۹ به ۶٫۱ درصد و در سال ۲۰۲۰ به ۵٫۸ درصد می‌رسد. افت سرعت رشد اقتصادی چین حاکی از استمرار گذر این اقتصاد به یک مدل رشد پایدارتر است که اثر منفی بر تنش‌های تجاری دارد. اقتصاد هند نیز که در سال ۲۰۱۹ افت نرخ رشد تا ۶٫۱ درصد را تجربه خواهد کرد، پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۲۰ مجدداً بر سرعت رشد آن افزوده شده و به ۷٫۰ درصد برسد. صرف‌نظر از افت رشد اقتصادی، همچنان منطقه آسیا، پویاترین منطقه اقتصادی جهان است و بیش از ۷۰ درصد از رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۱۹ از طریق این منطقه تامین خواهد شد..
- **بانک جهانی** پیش‌بینی کرد که بتدریج رشد اقتصادی کشور **هند** در سال مالی ۲۰۲۱ بهبود خواهد یافت و به ۶٫۹ درصد و در سال مالی ۲۰۲۲ به ۷٫۲ درصد خواهد رسید. عوامل موثر در ظاهر شدن علائم ارتقاء رشد اقتصادی هند عبارت از: بهبود تقاضا به علت روش‌های بکارگرفته شده برای بهبود سطح درآمدی مردم، پاسخ حوزه سرمایه‌گذاری به مشوق‌های مالیاتی و رشد تخصیص اعتبارات هستند. برای سال ۲۰۱۹ کشورهای بنگلادش با

نرخ رشد اقتصادی ۸,۱ درصد و نپال با نرخ رشد ۷,۱ درصد، وضعیت بهتری از اقتصاد هند دارند. انتظار می‌رود نرخ رشد اقتصادی کشور هند برای سال مالی ۲۰۱۹ حدود ۶,۸ درصد باشد که کمتر از ۷,۲ درصد رشد سال مالی ۲۰۱۸ است.

- پیتر آلتمایر وزیر اقتصاد آلمان، پیش‌بینی رشد اقتصادی این کشور را برای سال ۲۰۲۰ که در ماه آوریل برابر با ۱,۵ درصد اعلام کرده بود، به ۱,۰ درصد کاهش داد. افت تولیدات صنعتی این کشور و اثرپذیری صادرات آن از تنش‌های تجاری عوامل اصلی افت مزبور هستند اگرچه انتظار می‌رود با توجه به تحریک مالی دولت، تغییری در تقاضای داخلی ایجاد نشود. دولت آلمان در نظر دارد از طریق کمک مالیاتی، کاهش بروکراسی و ارائه راه‌حل‌های اقتصادی مبتنی بر بازار در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر به بنگاه‌ها به منظور سرمایه‌گذاری بیشتر در حوزه فناوری‌های جدید کمک نماید.
- بر اساس گزارش جدید منتشر شده توسط کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و پاسفیک ملل متحد (اسکاپ) و آنکتاد، طی دو دهه اخیر نرخ تعرفه واردات در میان کشورهای منطقه آسیا- پاسفیک، نصف شد و در مقابل **استفاده از ابزارهای حمایتی در قالب غیرتعرفه‌ای**، افزایش یافت. بر اساس گزارش مزبور، موانع غیرتعرفه‌ای تجاری بر ۵۸ درصد از تجاری این منطقه اثر گذاشته است. یکی از دلایل افزایش استفاده از موانع غیرتعرفه‌ای در منطقه، استفاده ابزاری از آن در مقابله با تنش‌های تجاری، است. از مهمترین مصادیق این موضوع، می‌توان به مقررات فنی نظیر الزامات بهداشتی بر مواد غذایی اشاره کرد. میانگین هزینه ناشی از اعمال این روش‌های غیرتعرفه‌ای در سطح جهان حدود ۱,۶ درصد تولید ناخالص داخلی جهان و معادل ۱,۴ تریلیون دلار است که تقریباً دو برابر هزینه ناشی از اعمال تعرفه‌هاست. از طرقی نظیر حذف تبادل اسناد کاغذی در تجارت و تبادل الکترونیکی اطلاعات در بین کشورها، می‌توان بخش مهمی از هزینه موانع غیرتعرفه‌ای را کاهش داد.
- دو کشور سنگاپور و ایتالیا دارای بالاترین **سهام زنان شاغل در بنگاهها در سمت مدیرعامل** هستند. در این دو کشور ۱۵ درصد از بنگاهها توسط زنان اداره می‌شوند. این رقم برای کشور تایلند ۹ درصد و برای فیلیپین ۸ درصد است. بر اساس گزارشی از موسسه کردیت سوئیس که در آن بیش از ۳ هزار بنگاه در ۵۶ کشور مورد بررسی قرار گرفته، تایلند با سهم ۴۲ درصد از حیث اشتغال زنان در پست مدیریت مالی رتبه اول را کسب کرده که بعد از آن تایوان با سهم ۳۰ درصدی، مالزی با سهم ۲۹ درصدی و سنگاپور با سهم ۲۸ درصدی قرار دارند. مطالعه نشان می‌دهد که تنوع جنسیتی در سطح مدیران در دوره ۱۹-۲۰۱۵ به طور قابل توجهی بهبود داشته و سهم زنان در مشاغل مدیریتی از ۱۰,۸ درصد در سال ۲۰۱۵ به ۱۸,۴ درصد در سال ۲۰۱۹ ارتقاء یافته است. وفق نتایج این مطالعه، ارتباط قوی بین سوددهی و عملکرد مالی بنگاههایی که زنان در سمت‌های مدیریت آنها مشغول بکار هستند، وجود دارد.

- طبق نظرسنجی اخیر انجام شده توسط موسسه گارتنر، **بودجه بنگاهها برای بازاریابی در سال ۲۰۱۹** افت کرده و از ۱۱,۲ درصد از کل درآمد بنگاهها در سال ۲۰۱۸ به ۱۰,۵ درصد در سال ۲۰۱۹، رسیده که برای اولین بار از سال ۲۰۱۴ تاکنون، این رقم به کمتر از ۱۱ درصد رسیده است. همچنین این گزارش نشان می‌دهد که حدود ۶۳ درصد از بنگاهها، برخی از حوزه‌های فعالیت بازاریابی خود را از بیرون به داخل بنگاه انتقال داده‌اند. با وجود این اتفاق همچنان ۲۲ درصد از بودجه بازاریابی بنگاهها به هزینه‌کرد در رابطه با آژانس‌های بازاریابی اختصاص دارد. ارزیابی مزبور حاکی از این است که به جز هزینه بازاریابی، سهم سرمایه‌گذاری بنگاهها در حوزه فناوری بازاریابی در سال ۲۰۱۹ با افت سه واحد درصدی نسبت به سال قبل، به حدود ۲۶ درصد رسیده است.
- دولت هند برای جبران کمبود پپاز در این کشور، تصمیم گرفته تا پایان اکتبر سالجاری، میزان ۲ هزارتن پپاز با متوسط قیمت ۳۵۲ دلار در هر تن را وارد کند. همچنین دولت در ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۹ حداقل قیمت پپاز صادراتی را ۸۵۰ دلار در هر تن تعیین کرده است. در سال مالی ۲۰۱۸-۱۹ دولت هند معادل ۱,۱ میلیون دلار پپاز را (مبدا عمده افغانستان) وارد کرد. صادرات پپاز هند هم طی ماه‌های جولای تا آوریل سال جاری حدود ۱۰,۷ درصد کاهش یافت. قابل توجه است که مقاصد اصلی صادرات پپاز هند کشورهای امارات متحده عربی، مالزی، بنگلادش و سری‌لانکا هستند.
- مطالعه جدید انجام شده توسط صندوق بین‌المللی پول در خصوص بررسی **بدهی‌های بانکی دولت در اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور** نشان می‌دهد که طی سال‌های اخیر میزان بدهی دولت‌های این منطقه اقتصادی، به بانکها افزایش یافته و از ۸,۲ درصد (نسبت بدهی دولت به بانکها به کل دارایی بانکها) در سال ۲۰۰۸ به ۱۱,۸ درصد در سال ۲۰۱۶ رسیده است. این رقم برای اقتصادهای صادرکننده نفت در حال توسعه و نوظهور در این بازه زمانی حتی سه برابر شده و از ۴,۲ به ۱۱,۷ درصد افزایش داشته است. این مقاله تحقیقاتی اثر افزایش بدهی دولت به بانکها را در کاهش دسترسی بخش خصوصی به اعتبارات بانکی، بررسی کرده و نشان می‌دهد که افزایش بدهی دولت به سیستم بانکی اثر برون‌رانی و رابطه منفی با رشد تخصیص اعتبارات بانکی به بخش خصوصی دارد. افزایش توان تخصصی نهادهای بازار اعتبارات، اصلاح سیستم گزارش‌دهی تسهیلات بانکی و ارتقاء اثربخشی مقررات وثیقه و ورشکستگی، باعث بهبود کارایی نظام بانکی در خصوص پرهیز از افزایش بی‌رویه بدهی‌های بانکی دولت‌ها خواهد شد.
- گزارش جدید منتشر شده توسط OECD، به مسئله **افزایش بروز چاقی** در میان کشورها و اثرات اقتصادی آن پرداخته است. طبق این گزارش، بیش از نیمی از جمعیت ۳۴ کشور عضو این سازمان، دچار افزایش وزن هستند و از هر ۴ نفر، یک نفر چاق است. نرخ چاقی در کشورهای OECD از ۲۱ درصد در سال ۲۰۱۰ به ۲۴ درصد در سال ۲۰۱۶، افزایش داشته که به معنی افزایش ۵۰ میلیون نفری افراد چاق طی این بازه زمانی است. آثار اقتصادی چاقی در کشورهای بررسی شده، برجسته است. پیش‌بینی می‌شود طی سالهای ۲۰۲۰ تا ۲۰۵۰،

میزان اثرگذاری چاقی بر میانگین رشد اقتصادی OECD معادل منفی ۳,۳ درصد باشد که این رقم برای برخی کشورها مانند مکزیک (منفی ۵,۳ درصد) و یا امریکا (منفی ۴,۴ درصد) از متوسط بالاتر خواهد بود. کشورهای OECD سالانه حدود ۸,۴ درصد از کل بودجه خود را صرف مراقبت از بیماری‌های ناشی از چاقی می‌کنند که معادل ۲۰۹ دلار برای هر نفر است. سرمایه‌گذاری در زمینه نشانه‌گذاری بهتر مواد غذایی در مراکز عرضه یا قاعده‌مند کردن تبلیغات در مورد مواد غذایی ناسالم برای کودکان می‌تواند بخشی از این مسئله را کاهش دهد. هر دلار سرمایه‌گذاری در زمینه جلوگیری از چاقی، باعث تولید بازده اقتصادی تا ۶ دلار می‌شود. کاهش میزان محتوی کالری در مواد غذایی پرکالری نظیر اسنک‌ها و شیرینی‌جات باعث کاهش بروز بیش از یک میلیون بیماری مزمن به ویژه بیماری قلبی در سال خواهد شد. ارائه اطلاعات تغذیه‌ای در مورد محصولات غذایی و استفاده از کمپین‌های رسانه‌ای می‌تواند باعث نجات زندگی ۵۱ تا ۱۱۵ هزار نفر در سال شود.

- **نابرابری در برزیل** در حال گسترش است و وفق گزارش اخیر مرکز آمار برزیل، ۱۰ درصد ثروتمندترین مردم این کشور، ۴۳,۱ درصد از کل ثروت این اقتصاد را دارا هستند. ۱۰ درصد فقیرترین مردم برزیل هم فقط ۰,۸ درصد از کل درآمد ملی را دارند. درآمد جمعیت فقیر این کشور طی سالهای ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ کاهش یافته در حالی که درآمد جمعیت ثروتمند، افزایش داشته است. با رشد نابرابری، ضریب جینی برزیل هم از سال ۲۰۱۶ دائماً رشد کرده و در سال ۲۰۱۸ به ۰,۵۴۵ رسید. در سال ۲۰۱۸، درآمد یک درصد جمعیت ثروتمندترین، ۲۷ برابر حداقل دستمزد در این کشور و بیش از ۳۳ درصد متوسط درآمد جمعیت کم‌درآمد و فقیر بوده است.
- کشور سوریه کاشت و تولید برخی محصولات کشاورزی از جمله پنبه و دانه زیتون را آغاز کرد. برآورد می‌شود در سال جاری حدود ۸۳۰ هزارتن زیتون و ۱۵۰ هزارتن روغن خام زیتون تولید شود. همچنین پیش‌بینی می‌شود میزان تولید پنبه هم به ۹۱ هزارتن برسد. تا قبل از سال ۲۰۱۱، کشور سوریه کل نیاز محصولات کشاورزی خود را تامین می‌کرده که با جنگ و ملات تروریستی، متوقف شده بود.
- **حجم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی** ورودی به کشورهای جهان در فصل نخست ۲۰۱۹ حدود ۳۳۱ میلیارد دلار بود که نسبت به فصل مشابه سال ۲۰۱۸، فقط ۰,۷ درصد افزایش دارد. بالاترین جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در فصل اول ۲۰۱۹ متعلق به امریکا و برابر با ۷۷,۸ میلیارد دلار بوده که بعد از آن کشور چین با رقم ۴۷,۶ میلیارد دلار قرار دارد. در حالی که جذب سرمایه‌گذاری خارجی در امریکا از رشد ۳۷,۷ درصدی در این فصل برخوردار است، کشور چین، افت ۳۵ درصدی را تجربه کرده است. در فصل ابتدایی ۲۰۱۹، جریان سرمایه‌گذاری خارجی ورودی به کشور ترکیه معادل ۲,۷ میلیارد دلار و به کشور برزیل ۱۴,۵ میلیارد دلار بوده که در ترکیه ۱۶ درصد رشد مثبت و در برزیل ۲۳ درصد رشد منفی داشته است.